

Bài Thơ

"Tiếng Chuông"

Lấp lánh trong hôn mây giọt sương
Thấp lên cho sáng một con đường
Mây chùng vãn trắng hôn thiên cô
Bút dấy khôn mở thở nhứt phường
Lời thuở trước dù rằng hữu ý
Hoa xuân này biết có đủ hương
Chẳng nghe bát ngát trong chiều vắng
Những tiếng chuông phai giấc mộng trường.

Nữ sĩ Thanh Thanh

Họa vận

bài thơ "Tiếng chuông"

Chiều đông tuyết xuống, tóc pha sương
Gặp lại giai nhân giữa ngọc đường. (1)
Phượng nở, hè về thôn Vỹ Dạ
Trăng chỏ, gió đội buổi tâm phường (2)
Bút vàng, nghiên ngọc truyền gia bảo
Kệ Phật Kinh Thiên đượm khói hương
Nữ sĩ dùng ngang hàng Đỗ, Lý
Một cảnh mai đẹp, rạng thi trường.

PHÙNG DUY MIẾN

Cali, mùa đông 86

- (1) *Ngọc Đường*: Biệt xá của nữ sĩ ở vùng
Long Beach, California.
(2) *Tâm phường*: Tâm là tìm, phường là mùi
thơm của hoa cỏ - đi tìm
hoa thơm cỏ lạ.
Ấn ý: Đi tìm mỹ nhân có sắc
đẹp, quý phái và đức hạnh.

VUI CƯỜI

Chung thủy

Một anh nông dân Mỹ, trước khi cưới vợ chỉ xin vợ một điều: Đứng bao giờ xem thùng sau xe (trunk) của anh.

Sau 40 năm chung sống, một hôm chị vợ tò mò muốn biết tại sao chồng mình ra điều kiện chỉ lạ vậy, chỗ lúc đi vắng, ra mở thùng xe coi cái gì mà chồng mình dấu mình dữ vậy. Chị ta thấy 3 trái bắp và một số bạc \$10,000.00. Khi anh chồng về chị ta hỏi:

- Cùng nê, trong thùng xe có gì đâu mà sao anh không cho em xem. Ờ, mà tại sao anh cất bắp trong thùng xe làm gì?

- Anh chồng ngập ngừng, "nói thiệt với em, mỗi lần anh phản bội em là anh để một trái bắp vào đó."

Chị vợ lòng mừng khắp khi. Trời ơi, trong suốt 40 năm trường mà anh chỉ đôi gạt mình có 3 lần thì thiệt là người chồng hiếm có trên đời rồi. Nhưng còn tò mò, chị ta hỏi thêm:

- Nê anh, còn số bạc mười ngàn đồng là tiền gì vậy?

- Số tiền đó ờ, anh chồng đáp, đó là... đó là tiền anh bán bắp, mỗi khi trong thùng xe đủ 1 tấn bắp thì anh bán....

TRANG 7.26.87